

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Пловдив, 31.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

при участието на секретаря Елена П. Димова
като разглежда докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно
гражданско дело № 20215300502591 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Съдът е сезиран с въззивна жалба с вх.№11810/07.10.2021 депозирана от Д. Й. М., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. *****, чрез адв. Л.К., против Решение № 260277/21.07.2021 год., постановено по гр.д. №2365/2019год. по описа на Районен съд – Асеновград, III граждански състав, с което са уважени предявените *от Г. П. ДЖ. обективно съединени иски* с правно основание чл. 109 ЗС срещу Д. Й. М. и В. Й. А., като ответниците са осъдени да извършат ремонт на канализационната тръба, отвеждаща обратните води и фекалии от техния имот находящ се в гр. ***** в имота на ищцата находящ се в гр. *****, както и да заусят отходните/обратните води от имота си и да спрат по-нататъшното използване на процесната канализационна тръба. С постановеният съдебен акт, в полза на Г. П. ДЖ. е присъдена сумата от 1275 лв., направени в първоинстанционното производство разноси. Навеждат се оплаквания, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие със събраните по делото доказателства, че първоинстанционният съд е уважил два взаимно изключващи се иска, доколкото, ако процесната тръбата няма да се използва, то не е необходимо да се прави ремонт на същата. Твърди се, че канализационната тръба е заварено положение и не следва да се премахва, тъй като при полагането ѝ не е имало законова норма, която да забранява такова преминаване; като и че причината да не бъде оправена повредата в тръбата, не е виновното поведение на ответниците, а произтичала от

поведението на ищцата, която отказвала да допусне ответниците в имота си, за отстраняване на повредата. Отделно от това се твърди, че де факто проблемите с канализационната тръба са възникнали, след като в имота на ищцата е правено подравняване на двора, при което е засегната процесната тръба и част от нея е била подменена от живущите в двора на ищцата с по-малък размер тръба. Иска се от въззивния съд да отмени изцяло обжалвания акт, като вместо това отхвърли предявените искове. Претендират се разноси пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна Г. П. ДЖ., чрез процесуалния и представител адв. Г.П. изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че избиращото позоваване от жалбоподателя единствено на становището на „ВиК“ ЕООД с изх. № 11-6051/13.10.2020 год. е при условията на игнориране на всички останали доказателства по делото; че от страна на ответниците е проявено процесуално бездействие пред първата инстанция, пред която същите не са направили доказателствени искания, с които да обосноват истинността на възразенията си. По отношение на оплакването за уважаването на два взаимоизключващи се иска, въззиваемата сочи, че канализационната тръба, отвеждаща обратните води и фекалии от поземления имот на ответниците е вградена в подпорна стена, поддържаща и земни маси, над нейния имот, поради което ремонтът е от съществено значение, за да не се компрометира и руши подпорната стена, както и основите и стените на жилището и. Моли да се потвърди обжалвания акт като правилен и законосъобразен. Претендират се разноси пред настоящата инстанция, съобразно представения списък с направени такива.

Въззиваемата В. Й. АТ. не взема становище по жалбата.

ПЛОВДИВСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е депозирана в срока по чл. 259 ал. 1 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от легитимирани страни в производството, поради което същата се явява допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Пред районния съд са предявени обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 109 от ЗС от Г. П. ДЖ. против Д. Й. М., ЕГН *****, и В. Й. АТ., ЕГН *****. В исковата молба се твърди, че ищцата е собственик на идеални части от поземлен имот с идентификатор 00702.522.57, находящ се в гр. *****, както и на самостоятелен обект в построената в имота сграда с идентификатор 00702.522.57.1.1, с предназначение: жилище, апартамент, ведно с 1/2 идеална част от тавана и съответните идеални части от общите части на сградата. През 2010 год. ищцата узнала, че през имота ѝ преминава тръба за обратни води, обслужваща съседния имот с адрес: гр. *****. От 2019 год. от преминаващата тръба започнала да се носи отвратителна миризма. Няколко месеца по-късно, дворът на Г.Д. започнал да се пълни с отходни води и фекалии, а от теча се е появила влага по граничната стена между двата имот. Влага се е просмукала и в основите и стените на жилището на ищцата, поради което ползване му за задоволяване на жилищните нужди на семейството станало невъзможно. Твърди се, че поради силната миризмата е невъзможно да се проветрява жилището на ищцата, а поради изтичащите отходни води и

фекалии е невъзможно да се ползва, поддържа и почиства дворното място. Ищцата твърди, че многократно е провеждала разговори със собствениците на съседния имот, като е предложила на същите, тя да направи необходимото, за да се открие къде е повредата и съответно да бъде отстранена, както и да се заусти тръбата и да се преустанови по-нататъшното ѝ ползване, но не е получила съдействие. В опит да се защити правото си на собственост, ищцата Д. е отправила молба и до компетентните органи, за извършване на проверка и отстраняване на проблема - молба от 15.10.2019 год. до Управителя на „ВиК“ ЕООД, гр. **** и жалба до РЗИ-*** с жалба с вх. № 96-00-144/14.10.2019 год. Ищцата обосновава правния си интерес от предявения иск с обстоятелството, че въпреки предприетите от нея действия, ремонт на канализационната тръба не е извършен и към настоящия момент горепосочения проблем не е отстранен..

Ответницата В. Й. АТ. взема становище, че не е наясно откъде и по какъв начин са свързани обратните води на ул. „*****“ и с какво тя лично е допринесла за проблема в канализационната тръба, намираща се в частен имот на ул. „*****“, собственост на ищцата. Сочи, че не е ползвател на имота на ул. „*****“, имотът е в владение на Д. Й. М..

Ответника Д. Й. М. изразява становище, че ищцовата страна е тази която възпрепятства действията му като не му осигурява достъп до имота за констатиране на повреди и аварии, което всъщност е причината същите да не бъдат отстранени. Изразена е готовност за постигане на споразумение с ищцовата страна, но такова не е постигнато.

Първоинстанционният съд е приел, че е изпълнен фактическият състав на иска по чл. 109 от Закона за собствеността, поради което е уважил предявените искове като е осъдил Д. Й. М. и В. Й. А. да извършат ремонт на канализационната тръба, отвеждаща обратната вода и фекалии от техния имот – находящ се в гр. *****, в имота на ищцата Г. П. ДЖ. – находящ се в гр. *****; да заустят отходните/обратни води от имота си и да спрат по-нататъшното използване на процесната канализационна система.

Настоящият въззивен състав в изпълнение на чл. 269, изр. първо от ГПК, констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. На основание чл. 269, изр. второ от ГПК, следва да се изследва правилността на решението по наведените в жалба оплаквания. Предвид приетото в Тълкувателно решение № 1/2013 год., постановено по Тълкувателно дело № 1/2013 год., за въззивната инстанция е налице възможността да приложи императивна материалноправна норма, дори нейното нарушение да не е въведено като основание за обжалване.

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 109 от Закона за собствеността. За да бъде успешно проведен иска следва да бъде установена собствеността върху защитаваното от ищеца имущество, както и да се докаже кумулативното наличие на следните предпоставки: създадена пречка за ищеца да упражнява правото си на собственост в пълен обем, която е последица от неоснователно въздействие на ответника по негаторния иск /действие или бездействие/. В случай, че действията на ответника са основателни, то не би била налице хипотезата на чл. 109 от ЗС / т. 3 от Тълкувателно решение № 4/06.11.2017 г. по

тълкувателно дело № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС/.

Не се спори по делото, а и от представените доказателства- Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по наследство № *****, Том III, дело № *****/***** год. и Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № *****, Том VII, рег. № *****, дело № *****/***** год, се установява, че ищцата Г. П. ДЖ. е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от ПИ с идентификатор 00702,522,57, ведно с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 00702.522.57.1.1, с адрес на имота: ул. „*****, с предназначение: жилище, апартамент. Ответниците признават, че са собственици на имот с ПИ 00702.522.64, с административен адрес: гр. *****. Не се оспорва от ответниците и използването от тяхна страна на тръба за обратни води, монтирана на открито в двора на ищцата и включваща се към уличната канализация на ул. „*****“. Местонахождението на процесната тръба се установява и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, включително и от писмо от „ВиК“ ЕООД с изх. № 11-00-3113/04.06.2020 год. /л. 58 от делото/.

Спорно по делото се явява наличието на останалите две предпоставки от фактическия състав на иска по чл. 109 ЗС - създадена пречка за ищцата да упражнява правото си на собственост в пълен обем и при наличие на такава, доколкото тази пречка е следствие от неоснователно въздействие от страна на ответниците, в настоящият случай изразяващо се в бездействието последните да отремонтират преминаваща през имота на ищцата дефектирала тръба, отвеждаща обратната вода от техния имот и да преустановят като цяло използването на именно тази ВиК връзка към канализационната система на ул. „*****“.

Ищцата твърди, че невъзможността ѝ пълноценно да упражнява правото си на собственост, започва през 2019 година, когато от преминаващата през двора ѝ тръба е започнала да се носи отвратителна миризма, която освен, че сама по себе си реализира пречка за нормалното използване на имота за жилищните нужди, пречатства възможността ѝ да използват пълноценно дворното място. Твърди се, че няколко месеца по –късно дворното място започнало да се пълни с отходни води и фекалии, като вследствие на теча се е появила влага по граничната стена между процесните два имота, която се просмукала в основите и в стените на сградата.

Настоящият състав приема, че наведените от ищцата твърдения, се установяват от събраните по делото доказателства. Наличието на теч от канализационната тръба се установява от съдържанието на писмо с изх. № 24-00-7736/13.11.2019 год. /л. 20 от делото/, на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, адресирано до ищцата, изпратено във връзка с подадения от нея сигнал за теч на обратни води в частния ѝ имот. Съгласно съдържанието на същото, на 12.11.2019 год. е извършена проверка от служители на „ВиК“ ЕООД, отдел „Канализация“, на адреса на Г.Д., при която проверка е констатиран теч от площадкова канализационна тръба, намираща се в имота. Тези обстоятелства се потвърждават и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно, подробно и обективно изготвена. Вещото лице на терен е установило, че през имота на ищцата и нейния вуйчо А. П. преминава канализационна тръба, която отвежда

обратните води от къщата на ответниците на ул. „*****“, която трябва не отговоря на законовите изисквания на Наредба №4/17.06.2017г. Констатирано е спукване на тази канализационна тръба отвеждаща обратните води от ПИ 00702.522.64, разливане на канализационните води по горната тераса на имота на ищцата; наличието на влага и плесен на подпорната стена, поддържаща земните маси на горната площадка; просмукване на обратните води в основите на сградата, обитавана от семейството на ищцата и вследствие на слягане напукване на мазилка в коридора на дома на ищцата. Вещото лице сочи, че по тавана и стените има следи от теч, а от гипсофазера около гредата в кухнята е капело вода. Преценката на събраните доказателства, обосновават извода, че са налице неоснователни посегателства, които пречат на ищцата да осъществява в пълен обем правото си на собственост, доколкото е налице теч от спуканата канализационна тръба преминаваща през дворното и място и отвеждаща обратните води от ПИ 00702.522.64. Този теч трайно уврежда построената жилищна сграда, както и други конструктивни елементи от ползвания от нея имот, като сериозно застрашава целостта им и лишава ищцата от възможността пълноценно да се възползва от имота си.

Що се касае до наличието на вторият елемент от фактическия състав на негативния иск, а именно дали върху имота на ищцата ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), както и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот, по-големи от обикновените, в конкретния случай изразяващи се в отремонтване на дефектирала тръба и преустановяване като цяло използването именно на тази ВиК връзка към канализационната система на ул. „*****“, съдът намира, че същият безспорно се установява от събраните по делото доказателства. Установи се, че ищцата е търсила съдействие от компетентни органи, които да преустановят изливането на отходни води в имота ѝ, проведени са и разговори с ответниците за вземане на необходимите мерки да отремонтират теча. Ответниците са възразили, че е налице бездействие от тяхна страна, като в тази връзка са наведени твърдения, че ищцовата страна е тази която възпрепятства действията на ответникът М. като не му осигурява достъп до имота за констатиране на повреди и аварии, което всъщност е причината теча да не бъде отстранен, но доказателства в тази насока не са събрани, поради което съдът ги приема за недоказани.

Гореизложеното обоснова извода, че фактическия състав на чл. 109 от Закона за собствеността е доказан, поради което претенцията като основателна следва да бъде уважена.

По отношение на наведеното в жалбата възражение, че решението е постановено при липсата на техническа възможност обратните води от имота на ответниците да се включат в изградената канализация на ул. „*****“. Съгласно заключението на техническата експертиза, изпълнението на такова отклонение от имот с ПИ с ИД 00702.522.64 е технически възможно. Съгласно обаче писмото на „ВиК“ ЕООД канализационното отклонение на имота с адрес: ул. „*****“, както и на съседните имоти /за част от които се установи, че вече са присъединени към канализацията на ул. „*****“, не може да се заусти към канализацията

на ул. „*****“, поради голямата денивелация на имота и по-високото положение на уличната канализация. Съгласно предвидената в чл. 140а от ЗУТ процедура, ВиК“ ЕООД е само един от органите, участващи в процедурата за преценка възможността потребител да бъде включен към канализационната мрежа. Водоснабдителното дружество извършва подробна преценка от техническа гледна точка, която се обосновава с подробни данни и изчисления. Документът, необходим за да се реализира проектът – виза за проектиране - има разрешително значение и се издава от други компетентни органи, посочени в чл. 140, ал. 7 ЗУТ. Ето защо съдът намира, че представеното от „ВиК“ ЕООД писмо, преценено в съвкупност с всички налични доказателства по делото и съобразно нормативната база, не може да обоснове извода за техническа невъзможност обратните води от имот с ИД 00702.522.64 да бъдат включени към изградената канализацията на ул. „*****“.

По отношение на оплакванията, че канализационната тръба представлява едно заварено положение, което в момента на установяването си е било в съответствие с действащото към онзи момент законодателство и че са уважени два взаимно изключващи се иска, тъй като, в случай че тръбата няма да се ползва, то не е необходимо да се прави ремонт на същата. Тези оплаквания се явяват неоснователни, доколкото противоречат на трайно установената практика на ВКС, че поддържането на състояния, от които възниква потенциална опасност от вредно и смущаващо въздействие върху имота на ищеца е достатъчно съществено основание да се иска преустановяване на това състояние. В тази посока са постановените разрешения в Тълкувателно решение № 31/1984 от 06.02.1985 г. и Решение № 130 от 20.12.2018 г. на ВКС по гр. д. № 4650/2017 г., II г. о., ГК. Предвид направените от експертизата констатации, че спуканата канализационна тръба е монтирана в основата на подпорна стена, която към настоящия момент вече търпи щети от теча на отводни стени, то очевидно е налице потенциална опасност от още по-големи вреди върху собствеността на ищеца в бъдещ момент. В този смисъл, макар в настоящия случай монтажа на тръбата да представлява едно заварено положение, същото се явява опасно, поради което следва да бъде укрепено, чрез ремонта му.

С оглед на гореизложеното, решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно, поради което следва бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора, на въззиваемата страна се дължат разноски, които съгласно представените доказателства за заплащане – Договор за правна защита и съдействие /л. 27 от въззивното дело/ възлизат на сумата в размер на 500 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260277/21.07.2021 год., постановено по гр.д.№

2365/2019 год. по описа на Районен съд – Асеновград, III граждански състав.

ОСЪЖДА Д. Й. М., ЕГН *****, от гр. ***** и В. Й. АТ., ЕГН ***** от гр. *****, да заплатят на Г. П. ДЖ., ЕГН *****, от гр. *****, ет. 1 сумата от 500 лв. */петстотин лева/*, представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС с касационна жалба, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____